

REPUBLIKA HRVATSKA
OKRUŽNI SUD GOSPIĆ

Poslovni broj : K- 11/93- 28

Radovanić se
29. 11. 1994. u/a

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
GOSPIĆU

P R E S U D A

Broj: 11 OH. 1994.		
Broj	Priloga	Priloga
11/93		

U IME REPUBLIKE HRVATSKE !

Okružni sud u Gospiću u vijeću sastavljenom od suca Pavla Rukavina, kao predsjednika vijeća, te predsjednika Općinskog suda Gospiće Ivica Kršilovića i sudaca porotnika Stjepana Vukelića, Ivana Prpića i Zvonimira Ždunića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Radaković Katicice, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih : I RADENKA RADOJČIĆA, STANKA PRICE, III SLAVKA MALOBABIĆA, IV SLOBODANA RAKOČEVIĆA, V DUŠANA SMILJANIĆA, VI MOMO NIKOLIĆA i VII MILORADA ĐUKIĆA, zbog kriv. djela iz članka 120 OKZ RH, na glavnoj raspravi održanoj dana 12. siječnja 1994. u odsutnosti optuženika a prisutnosti okružnog državnog odvjetnika Pavla Rukavina, branitelja optuženika Stjepana Nikšića, odvjetnika iz Gospića, istoga dana

p r e s u d i o j e

I optuženik RADENKO RADOJČIĆ s prebivalištem u Beogradu, sada nepoznatog boravišta, ostali podaci nepoznati,

II optuženik STANKO PRICA iz Titove Korenice, ostala adresa nepoznata, ostali podaci nepoznati,

III SLAVKO MALOBABIĆ s prebivalištem u Beogradu, adresa nepoznata, ostali podaci nepoznati,

IV SLOBODAN RAKOČEVIĆ sa prebivalištem u Beogradu, adresa nepoznata, ostali podaci nepoznati.

V opt. DUŠAN SMILJANIĆ iz Titove Korenice, adresa nepoznata, ostali podaci nepoznati,

VI opt. MOMO NIKOLIĆ iz Titove Korenice, adresa nepoznata, ostali podaci nepoznati,

VII opt. MILORAD ĐUKIĆ iz Titove Korenice, adresa nepoznata, ostali podaci nepoznati

k r i v i s u

što su:

nakon dana 13. listopada 1991. u T.Korenici I opt. Radenko Radojčić, kao obavještajni radnik bivše V oblasti tzv. "JNA", II opt. kao operativni radnik bivše Službe državne sigurnosti u T.Korenici, III optuženik Slavko Malobabić, kao operativni radnik Obavještajne službe bivše "JNA", IV optuženik Slobodan Rakočević kao načelnik sigurnosti zračne avijacije bivše "JNA", V optuženik Dušan Smiljanić kao načelnik avijacije bivše V armijske oblasti, u Zeljavi, VI optuženik Momo Nikolić kao zapovjednik tzv. "martićeve milicije SAO KRAJINA u T.Korenici", VII optuženik Milorad Đukić, stražar u zatvoru "milicija SAO Krajina" u T.Korenici, kada su dana 13. listopada 1991. iz Slunja pošli u Vaganac i Drežnik Grad katolički svećenici Josip Bogović i Mile Pecić sa časnim sestrama Mihaelom Pavlić i Amalijom Budimir i pogrebnicima te radnicima PS Slunj Milom Lukačem, Ivanom Magdićem, Milom Kneževićem, Draženom Rendulićem, Markom Kneževićem te Nikolom Nikolićem pokupiti leševe civila ubijenih u tim selima i sahraniti ih, optuženici/protivno članku 51 i 75 Prvog dopunskog protokola iz čl 4 i 9 Drugog dopunskog protokola Ženevske konvencije od 18. 08. 1949. o zaštiti žrtava oružanih međunarodnih sukoba u sklopu ratnih operacija koje je bivša "JNA" planirala, organizirala i provodila na području Republike Hrvatske, nakon što su isti uhićeni na Prijeboju i dovedeni u prostorije "milicije SAO Krajina" u Titovu Korenicu, gdje su po tamošnjim djelatnicima udarani i ponižavani na način da su svećenike Josipa Bogovića i Milu Pecića skidali do gola, polijevali vodom na niskoj temperaturi, dozvoljavali okupljenim mještanima da ih tuku i ponižavaju, VI optuženik Momo Nikolić gurao svećeniku Bogoviću palicu u debelo crijevo, da bi dana 14. 10. 1991. dozvolili da svećenik Pecić zajedno sa časnim sestrama ode u Slunj, a ostale uhićene nastavili tući i maltretirali sve do sredine prosinca 1991. II opt. Prica Stanko u tako teškom fizičkom stanju ispitivao svećenika Bogovića koji je bio interesantan za obavještajnu službu bivše "JNA" sve u cilju pribavljanja podataka o djelovanju i naoružavanju hrvatske vojske i policije, o vrijednostima i drugom, da bi sredinom prosinca 1991. IV optuženik Slobodan Rakočević omogućio da se svećenik Bogović prebaci u Beograd pa je i prebačen vojnim avionom iz Bihaća zavezanih očiju te smješten u samicu na Batajnici bez grijanja, prava kretanja i spavanja kroz duže vrijeme u zabračenoj prostoriji, pa su ga I opt. Radenko Radojčić, i III optuženik Slavko Malobabić još uvijek u tako teškom fizičkom i psihičkom stanju odvodili u posebnu prostoriju radi ispitivanja i prikupljanja istih podataka o kojima ovaj inače nije imao saznanja, te su ga dana 23. 01. 1992. svezanih očiju odvezli i ostavili u jednom selu pokraj Brčkog, a ostale oštećene nakon šest mjeseci boravka u Titovoj Korenici prebacili u Knin odakle su otišli u razmjenu,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za

vrijeme rata prema civilnom stanovništvu naredili vršenje mučenja, nečovječnog postupanja prema civilima i protuzakonito zatvaranje,

čime su počinili kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva, označenog u članku 120 stavak 1 OKZ RH,

pa se temeljem članka 120 OKZ RH

o s u đ u j u

- I optuženik RADENKO RADOJČIĆ,
- II optuženik STANKO PRICA,
- III optuženik SLAVKO MALOBABIĆ,
- IV optuženik SLOBODAN RAKOČEVIĆ,
- V optuženik ĐUSAN SMILJANIĆ,
- VII optuženik MILORAD ĐUKIĆ

na kaznu zatvora u trajanju od 5 /pet/ godina
svaki, a

VI optuženik MOMO NIKOLIĆ

na kaznu zatvora u trajanju od 8 /osam/ godina.

Obrazloženje

Izmijenjena optužnica Okružnog državnog odvjetništva u Gospiću / list 174/ optuženicima stavlja na teret izvršenje krivičnog djela iz članka 120 stavak 1 OKZ RH.

Tokom istražnog postupka i u fazi priprema za glavnu raspravu optuženici nisu bili dostupni ovom sudu, pa je ovaj sud svojim rješenjem br. K- 11/93, Kv- 44/93 od 26. studenoga 1993. odredio sudjenje u odsutnosti /list 165/.

U međuvremenu od optuženja pa do glavne rasprave Okružni državni odvjetnik je odustao od progona Slobodana Platiše pa je rješenjem ovog suda br. K-11/93-6 od 16. studenoga 1993. / list 149/ krivični postupak protiv njega obustavljen.

Na osnovu svih provedenih dokaza dokazano je da su optuženici počinili terećeno krivično djelo.

Pritom su cijenjeni slijedeći dokazi: iskazi svjedoka Slobodana Platiše / 178/, Mile Pacića / 89 i 171/, Nikole Nikolića / list 128 i 172/, Mile Kneževića / 78 i 172/, Josipa Bogovića / list 72/, Marka Kneževića / 80-81/ i Dražena Rendulića / list 130/, izvršeni uvidi u fotokopiju novinskog natpisa iz časopisa "Revija" - list 56, časopisa "Glas Koncila" -/57- 58/ i iz "Večernjeg lista" - list 59.

Iz iskaza svjedoka Slobodana Platiše proizlazi da je prije ratnih operacija u Hrvatskoj radio u Zagrebu gdje mu je bivša kontraobavještajna služba - KOS nudila da pređe raditi k njima. Iz tih vremena poznavao je I optuženika Radenka Radojčića i III optuženika Slavka Malobabića. Kad je počeo rat oni su mu predočili da rade za KOS. Sam je napustio Zagreb 1. IX 1991. najprije je otišao u Bihać, pa u Željevu, sve to nedaleko mjesta koje je uništeno a tadašnjoj vojsci pridružili su se i I optuženik i IV optuženik. Tu je upoznao II optuženika Stanka Pricu, koji je radio kao radnik državne sigurnosti "Krajine" te Dušana Smiljanića, koji je bio šef posebne grupe "KOSA" u V armijskoj oblasti. Na ovo područje došao je prije nego je mjesto Vaganac uništeno. Za vrijeme svog boravka na ovom području vidao je I i III optuženike no, nezna točno da li u vrijeme ratnih operacija na selo Vaganac.

Dok je bio na području Korenice u zgradi Policije vidio je svećenika Josipa Bogovića a s njim je razgovarao II optuženik Stanko Prica. Na svećeniku se vidjelo da je mučen, bio je uplašen a kasnije ga je vidio i na aerodromu Batajnica kod Beograda gdje su ga doveli zavezanih očiju. U Beogradu se upoznao sa IV optuženikom Slobodanom Rakočevićem koji je bio načelnik sigurnosti ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane.

VI i VII optuženike Momu Nikolića i Milorada Đukića nije poznavao.

Po njegovom mišljenju u akciji napada na mjesto Vaganac morao je sudjelovati II optuženik Stanko Prica koji je najprije bio u "Martićevoj policiji" a onda prešao u "Državnu". Od ostalih optuženika stalno su na tom terenu dolazili Dušan Smiljanić Voptuženik, kao i spomenuti II optuženi Stanko Prica a ponekad bi dolazili I i III optuženici Radojčić i Malobabić.

Kad je svećenik Bogovac prebačen u Beograd s njim ga razgovarao I optuženik Radenko Radojčić a pretpostavlja da je bio prisutan i III optuženik Slavko Malobabić.

Svi ostali svjedoci nemaju velikog saznanja o optuženicima uglavnom ih i ne poznaju no, ipak su sudu pružili određene činjenice iz kojih se mogao izvesti zaključak o njihovoj krivnji.

izudarao tako da mu je slomio pet rebara. U Beogradu nije poznao no, kontaktirao nije poznavao no, maltretiranja su i nadalje bila prisutna da bi ga dva i pol mjeseca kasnije odvezli na njemu nepoznato mjesto vezanih očiju, iskrkali ga iz auta i pustili da ode, pa se na taj način izvukao.

Svi ostali svjedoci uglavnom iznose nečovječno postupanje prema njima od dolaska u Vaganac pa dalje kad su provedeni u Korenicu i sve do oslobađanja.

Na osnovu utvrđenih činjenica nedvojbeno je dokazano da je I optuženik Radenko Radojčić bio obavještajac bivše V vojne oblasti bivše JNA u vrijeme napada na Vaganac, boravio je na tom području, od aerodroma Bihać ili Zeljava do mjesta Vaganac udaljenost je nekoliko kilometara i kao tako vrlo odgovorna osoba očigledno je imao velike ovlasti u napadu na spomenuto mjesto. II optuženik Stanko Prica također je boravio na tom privremeno okupiranom području a vrlo uticajnom za obavljanje vojnih operacija i zasigurno je sudjelovao kao visoki operativac u uništenju odnosnih mjesta, III optuženik Slavko Malobabić također u to vrijeme kao operativac KOS-a izravno je uticao na događanja u tom dijelu Hrvatske a IV optuženik Slobodan Rakočević kao načelnik sigurnosti zrakoplovstva bivše JNA i koje je obavilo veliku ulogu u uništenju pučanstva tih mjesta u trenutku kad je mjesto Vaganac razoreno i kad je došla grupa osoba nebi li sahranili ubijene civile očigledno kao osobe vrlo odgovorne i zadužene za razvoj situacije na tom području protivno propisima a i pravilima morala dopustili da se svećenici, časne sestre i ostali građani maltretiraju, muče i fizički zlostavljaju bez imalo volje da se to riješi na zakonom propisan način. Za čitavo to vrijeme V optuženik Dušan Smiljanić bio je načelnik avijacije bivše JNA i kroz cijelo to vrijeme boravio je upravo na tom području rukovodeći operacijama na način se uništavala imovina i ljudstvo a onemogućavajući da se prema zarobljenicima postupa na ljudski način, VI optuženik MOMO Nikolić sam sudjelovao u mučenju kad su mu zatvorenici dovedeni a VII optuženik Milorad Đukić kao stražar u nepostojećoj policiji čuvao i maltretirao sve ove zatvorenike. Maltretiranja nisu završila samo u Korenici, već su svi predvedeni a ubrzo neki otpušteni, već i prema svećeniku Bogoviću nastavljen a u Beogradu, gdje su posebnu ulogu imali I optuženik Radenko Radojčić i III optuženik Slavko Malobabić.

Dakle, svi optuženici, svaki na svoj način, su doprinjeli da dođe do maltretiranja civilnog pučanstva a sve s ciljem da se uništi nova Hrvatska država. Osobe su od povjerenja u bivšoj JNA, radili su na delikatnim poslovima sve vezanim za rušenje nove države pa su pri svemu tome primijenjivali silu radi ostvarivanja svojih, ali od toga priznatih, ciljeva.

Ministar inostranstva

Kako je u potpunosti dokazano da su počinili krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 120 stavak 1 OKZRH, oglašeni su krivim i osuđeni po zakonu.

Odlučujući o visini kazne prvostepeni sud je zaključio da će se prema svima osim prema VI optuženiku Momi Nikoliću postići svrha kažnjavanja izricanjem kazne od pet godina zatvora. To imajući u vidu težinu počinjenog krivičnog djela, posljedice, kao i način izvršenja koji je krajnje drzak i odudara od svih pravila morala.

Prema VI optuženiku Momi Nikoliću izrečena je stroža kazna od osam godina zatvora, jer je pokazao posebnu okrutnost prema civilnom stanovništvu na način da je izravno sudjelovao u fizičkom maltretiranju civila, pa se prema njemu tako uvećana kazna ukazuje opravdanom.

Prema svim optuženicima posebnim rješenjem određen je pritvor.

U Gospiću dne 12. siječnja 1994.

ZAPISNIČAR:

PREDSJEDNIK VIJEĆA:

Katica Radaković v.r.

Pavao Rukavina v.r.

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU :

Protiv ove presude ovlaštene osobe mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude, time da, u odnosu na optuženike ovaj rok teče od dana dostave presude optuženicima. Žalba se podnosi ovome sudu pismeno u 3 primjerka ili usmeno u sudski zapisnik, a o žalbi rješava Vrhovni sud Republike Hrvatske.

O TOM OBAVIJEST:

1. Okružno državno odvjetništvo Gospić br. KT- 11/93.
2. 1.opt. Radenko Radojčić, sada nepoznata boravišta,
3. 2.opt. Stanko Prica, sada nepoznata boravišta,
4. 3.opt. Slavko Malobabić, sada nepoznata boravišta,
5. 4. opt. Slobodan Rakočević, sada nepoznata boravišta,
6. 5. opt. Dušan Smiljanić, sada nepoznata boravišta,
7. 6. opt. Momo Nikolić, sada nepoznata boravišta
8. 7. opt. Milorad Đukić, sada nepoznata boravišta

- svi putem oglasne ploče suda .